

Шаховской

Защо ми е вратинка? Жалко, че
оградата е ниска! Отъ стената
на Кремль аз бих скокнал, за да видя
по-скоро своята радост! И сполучих
най-сетне!

/ Искя да превърне княгинята /

Волохова

Ето тъй! Утървай! Милвай!
А азъ ще и държамъ ръчиците!

Шаховской — отстъпва.

Княгиню! Итъна азъ да те допра,
докъде сама не поволяваш! — Не бой се!

Волохова

Сокол-княже, азъ изтъкнахъ своето,
а ти — донесе ли подаръкъ?

Шаховской — подава ѝ късия.

Нѣ!

Волохова — разтърсва парцела.

Охъ, мислитъ! Звѣдятъ! Но жалко, че
е тъмно!

Шаховской — на княгинята.

Но защо отъ мене се
отвърна ти — или не ме обичашъ?

Княгинята

Застави ме да кажа ти.

Шаховской

Страшно стѣ ми
да кажа ти?

Княгинята

Страшно! Въвѣ такава нощъ!